

D. Virginis Oetinganæ Historia

Irsing, Jakob

Monachii, 1643

C. III. Quando, & quomodo Oetinga venerit in potestatem Boiorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64940](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64940)

8 OETINGANÆ HISTORIÆ
CAPVT III.

*Quando, & quomodo Oetinga, siue
Pons Oeni venerit in potesta-
tem Boiorum.*

BOIOS A. C. DVIII. è Nariscis,
Theodone duce, mouisse, Da-
nubiūmque traductos Vindeli-
ciam occupasse, consensu traditur.
Modus aditæ possessionis, abeunti-
bus in diuersa scriptoribus, in incert-
to est. Sunt enim, qui armis, & vir-
tute partam contendant, expugnatis
Romanorum Coloniis, copiis aper-
to Marte profligatis. Coniectant
alii, infrequentem, ac penè exhau-
stam, incursionibus Alemannicis,
abstractaque in Italiam ab Herulis iu-
uentute, prouinciam patuisse Boiis,
eamque ob rem, Theodorico Go-
tho, Italiae Rege, vel auctore, vel sal-
tem non inuito, sedes in eâ posuisse.
Iuuat priores ipse consentientium
scriptorum numerus. nimirum vl-
tra

tra nostri sæculi memoriã haud facile inuenias, siue domesticũ, siue alienum, quin Vindeliciam cum Norico virtutis, armorũq; Boicorum præmiũ faciat. Nec desunt argumenta firmandæ scriptorũ fidei. Nam, siue Romani tunc, siue Gothi Vindeliciam Noricũque tenuerunt; armis eò penetrandum fuit, quòd neque Romani suas eripi sibi Prouincias tulissent; neque Theodoricus, Christiani nominis Rex (quamuis Arrianus) suas populo profanorum superstitione Numinum contaminato incolendas obtulisset, armis vtique ab eã labe nobiles terras vindicaturus. Deinde Theodorico rebus humanis erepto, Amalafuentha Regina populorum subiectorum nomina, quos iureiurando ad fidelitatis officium adegerat, prodidit: in quibus neque Vindelicos, neque Noricos, neque Boios nominauit. Iam quid erat, cur Theodoricus Tridentum

*Mundius in
Episc. Ra-
risb. & ali-
bi.*

Auent. pag.

257.

Gasserus &

Hartman

Schedel in

Annal. An-

gust. M. 88.

Lazius l. 7.

migr. gens.

Reusnerus

Geneal. p. 2.

Francisc. de

Rofiers t. 3.

Stemm. Lo-

thar.

Gretserus

append. ad

Diuos

Aichst. &c.

Blond. de-

cad. 1. l. 3.

Joan. Magn.
l. 2. c. 26.

contra gentium exterarum irruptiones muniret, si Boios confines in clientum, & amicorum numero habuisset? Adhæc si in clientelâ Gothorum, primis annis à Boiorum ingressu, Vindelicia cum Norico fuit; permirum sanè est, id Eunodium, Jordanem, Cassiodorum tacuisse: & inter huius epistolas nullam Theodoricæ nomine ad Theodonem, tantæ gentis ducem, extare. Denique donationum tabulæ, quas Arno Salisburgensis Archiepiscopus confecit, & ad Carolum Magnum transmisit, testantur, Romanos homines à Theodone Cœnobiis & Ecclesiis esse donatos: quo nomine ait rerum Boicarum scriptor intelligendos esse veteres incolas, eorûmque posteros, qui subactâ à Boiis Vindeliciâ, & Norico, patriæ charitatem libertati anteposuerint, nouis que dominis obnoxij in ijs prouinciis remanserint. Prætereo monumenta complura, popu-

Brumm. l. 5.

populi scriptorúmque consensione Boiorum de Romanis victorias affirmantia: quæ nolim omnia, aut aliorúm referre, aut vana dicere, ac prorsus abijcere.

Pro aduersâ parte pauci quidem numero, argumentis tamen haud inanibus contendunt. Primùm grauis auctor memorat, pacatum Italiae regnum cum Dalmatiâ, Siciliâ, Rætiâ in potestatē Theodorici Gothi A. C. CDXCV. venisse, nempe tredecim annis antè, quàm Boij Vindeliciam (quæ eadem est cum Rætiâ inferiori) immigrarint. Extant & epistolæ apud Cassiod. binæ, quibus ante Boios in Norico & Rætiâ visos Theodorici imperium in eas prouincias ostenditur. Vna ad Seruatum Rætiarum ducem, quâ Maniario satisfieri iubet, qui sua sibi mancipia à Breonibus vi ablata querebatur. Altera ad prouinciales Norici, quâ illis boum suorum A-

*Sigon. l. 162
Occid. Imp.*

*Cassiod. l. 12
ep. 12. l. 32
ep. 50.*

*Brunn. l. 42
Boic.*

*Volf. l. 8.
rer. Vind.*

Brunn. l. 6. Alemannicis permutandorum copi-
 am facit. Quæ permutatio circa
 annum D V I. facta creditur. quo
 tempore Gothicis armis edomitos
 Alemannos in Italiam, stabiliendæ
 pacis causâ, itinere per Noricum in-
 stituto, traduxit Theodoricus. De-
Sigon. l. 4. inde compertum est, A. C. CD
Occ. Imp. LXXVI. Imperium Occidentis,
 quod initium sumpserat in Augusto,
 in Augustulo (ita Momyllum voci-
 tabant) finem accepisse. Eius autem
 Imperii Prouincijs Rætiam Nori-
Sigon. l. 4. cumque fuisse, liquidum facit Con-
Occid. Imp. stantini diuisio. at annis, post Augu-
 stulum, & extinctum Occidentis Im-
 perium, triginta duobus, Boii pe-
 dem in his Prouincijs posuerunt.
 Vbi non satis perspicias, quomodo
 cum Romanis bello contenderint,
 eosque Colonijs delecerint, si tanto
 antè Romanorum vires à barbaris
 sunt obtritæ, Imperium deletum.
 Præterea prioris opinionis vindices
 vetu-

vetustissimorum scriptorum testimoniis laborant: quorum nemo est, qui vel disertè Boiorum de Romanis victorias memoret, vel conijciendi locum præbeat. Quod telum minuendo Iordanis & Cassiodori fidē frangunt. Nam hoc ipso anno D II X. quo Boiorum in Vindeliciam transitus mirā consensione affirmatur, Theodorici de Francis victoriam falsò iactari queritur Baronius. Unde illos, vt assentationib⁹ obnoxios, fidei minus fuisse studiosos aduersarii arbitrantur. Ambiguâ in re, & ad vniuersæ historiam Prouinciæ pertinente, meum non est decernere, qui vnius loci res, easque sacras potius, quàm profanas proferre scribendo sum iussus. Itaque hanc in medio, & lectoris arbitrio controversiam relinquo.

Cæterùm (quod extra altercationem) Anno D VIII. Boii primùm in Vindeliciam, Theodone duce; in

Noricum deinde se intulerunt, suasque sedes antiquis vtriusque gentis limitibus (dempto quod ultra Lyicum Alemanni tenebant) definiunt. Ita Pons Oeni, celebre Noricas inter vrbes nomen, in Boiorum potestatem concessit. Id factum esse, Theodone II. duce quidam asserunt, nam anno DXX. ad Brundunum, & ostia Matychæ, Oeno superato, Romanos inopinantes aggressum ad interneccionem cecidisse, oramque fluminis, quâ etiam Oetinga continetur, ad Alpium vsque angustias subegisse. Quod cum Ranzhouiensibus Antiquitatibus consentit, quibus affirmatur, quo nunc loco Cœnobium insigne Canonico-
rum ex D. Augustini legibus viuentium visitur, Bidacum oppidum, Romanorum Coloniam, stetisse, atque à Theodone II. solo æquatum fuisse. Porrò ad Pontem Oeni, siue Oetingam victos acie Romanos à
Boiis

Boiis non solum complurium testi-
 monia scriptorum; sed etiam propa-
 gatâ per manus à maioribus incola-
 rum opinione confirmatur. Hæc
 aliqui, vt commenta, repellunt, vt-
 pote qui ad Gothorum tempora
 nullum in Norico Romanorum im-
 perium agnoscant. Quibus tamen
 Procopius hoc loco tanti esse non
 debet, vt scriptoribus patriis præfe-
 ratur, quòd viri doctissimi, Rhena-
 nus, Freherus, Camerarius, aliique
 ostendant, scriptores Græcos non-
 nunquam in rebus Germanicis à ve-
 ro longiùs discedere. Post hæc ve-
 tera Vindeliciæ Noricique nomina
 in vnum Boicæ vel Bauariæ nomen
 cesserunt. Et subinde in Superio-
 rem & Inferiorem vniuersa diuisa est
 Prouincia, limitibus longè aliis,
 quàm olim à Norico Vindelicia se-
 cernebatur. Vnde hodie oblitte-
 rato Norici nomine, Bauaria infe-
 rior vrbe Oetingâ, sacratissimòque
 Deiparæ sacello & icone celebratur.

*Arenp.
 Vitus E-
 bersp.
 Auentin.
 Eifengr.
 &c.*

CAP.